

[Grue-Sørensen.]

om, at ministeren skal holde det udvalg, som er nedsat i henhold til loven af 1950, underrettet om udlånsvirksomhedens størrelse og forøvrigt med dette udvalg forhandle spørgsmål af anden art, som måtte opstå i forbindelse med administrationen af loven. Men ellers kan ministeren jo på mange måder selv bestemme, hvordan vilkårene skal være.

Ifølge § 2 skal lånene forrentes med 5 pct. Lånene har tidligere været givet til betydelig lavere rente, nemlig til 3½ pct.; den begunstigelse er altså nu forsvundet. Man kommer mere på lige fod med det almindelige lånemarked, når renten nu sættes til 5 pct. Afdragstiden er fastsat til 20 år, dog kan lånene være afdragsfri de første 2 år. Med hensyn til lånegrænserne og lånebeløbets størrelse er det jo ministeren, der tager bestemmelsen.

Der kan opstå andre vanskeligheder i forbindelse med dette lovforslag. Jeg tænker i denne forbindelse særlig på afgrænsningen af, hvad der er industrivirksomhed, og hvad der eventuelt hører ind under lovforslaget vedrørende udlån til mejerier og slagterier. Jeg ser, at det i lovforslaget angående udlån til mejerier og slagterier anføres, at det er landbrugsministeren, der træffer afgørelse om, hvad der falder ind under denne lov. Men der kan være grænsetilfælde og derfor opstå visse vanskeligheder på det punkt. Jeg skal således nævne en enkelt ting, som jeg er bekendt med. Der har indenfor slagterikredse været megen forundring over handelsministeriets syn på og forøvrigt også afgørelse med hensyn til, hvorvidt udbygningen af slagteriernes konserverfabrikation skulle henregnes til industrivirksomhed eller til landbrugsvirksomhed. Såvidt mig bekendt har der ikke under den tidligere lov været givet lån til slagteriernes udbygning af denne industrivirksomhed. Nu kommer der altså et særskilt lovforslag vedrørende mejerier og slagterier. Det fører jo med sig, at disse virksomheder nu i alt fald ikke kommer til at nyde godt af de gunstige vilkår, man fik efter den tidligere lov, hvor rentefoden kun var 3½ pct. Det kan være meget godt og måske også meget fristende for de enkelte ministerier, at de føler sig kaldet til at varetage afgrænsede interesser. Der er dog to ting, som jeg i denne forbindelse gerne vil gøre opmærksom på overfor den højtærede minister — ting, som jeg kalder meget væsentlige —, nemlig helhedshensynet og hensynet til lighed for loven.

Der er een ting til, som jeg også gerne vil

nævne i forbindelse med dette lovforslag. Det er kommet mig for øre, at der allerede i ministeriet ligger forhåndsansøgninger i et sådant omfang, at praktisk talt hele beløbet er beslaglagt. Jeg ved ikke, om det i særlig grad gælder industrivirksomheder eller andre virksomheder. Jeg håber ikke, at den omstændighed, at ansøgningerne er indsendt inden lovens vedtagelse, giver ansøgerne nogen fortrinsstilling.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale lovforslaget i den foreliggende form.

Foss: Da vi i kraft af det lovforslag, som før blev behandlet, skal fordele millioner, er det selvfølgelig ikke urimeligt, at industrien også kommer i betragtning. Om selve fordelingen skal jeg ikke gøre nogen bemærkning. Den er jo fremgået af et politisk forlig; der er derfor ingen grund til at blande sig nærmere i det; der er jo i alle tilfælde ingen mulighed for ændring i fordelingen.

Jeg kan i og for sig udtale min tilfredshed med, at lånene nu skal forrentes med 5 pct., men jeg tror dog ikke, det er helt korrekt, når det ærede medlem hr. Grue-Sørensen udtalte, at man så kommer på lige fod med det almindelige lånemarked. Jeg havde gerne set, at man var kommet helt på højde med det almindelige lånemarked. Jeg tror, det er en fordel, at folk, når de vil investere, bliver nødt til nøje at overveje. Der er rigelige investeringsmuligheder her i landet, og når man skal forrente sin kapital, overvejer man, hvilke muligheder der betaler sig bedst. Dette lovforslag vil selvfølgelig være en fordel for en række industrivirksomheder, og jeg skal derfor på mit partis vegne anbefale det.

Oluf Johansen: Jeg skal anbefale lovforslaget. Jeg må sige, at jeg har indtryk af, at industrien ikke har været særlig interesseret i denne lovgivning. Det er måske storindustrien, der har talt, men det er i virkeligheden den mindre industri, som har interesse i den.

Fra vort partis side havde vi gerne set, at den sum, der skal fordeles, var blevet sat ned med en halv snes millioner kroner til fordel for el-værker. Men det kunne altså ikke lade sig gøre; man kunne ikke, således som forholdene ligger, disponere frit over summen, og det må så blive ved det forelåede.

Jeg anbefaler lovforslaget til gennemførelse.

Chr. Nielsen: Når det i § 1, stk. 2, hedder „Ved ydelsen af lån til industrivirksom-